

FELLINGER KÁROLY

Hőség

Zsófia csaknem nyolcvanéves,
a cukor ráment a szemére,
eladta a lakását, a kisebbik
lányához költözött, az idősebb
lányánál a volt férje lakik,
Zsófia a pincében lett elszállásolva,
csak ünnepnapokon mehetett
fel a lakásba,
bár a lánya kislányát ő nevelte egykor,
aztán összevitatkozott a vejével, és
az lett a történet vége, hogy
öregotthonban találta magát,
ahonnét a féltestvére vette magához,
közös volt az édesanyjuk,
Ilona egyedül élt, gyerek és férj nélkül,
s mikor Zsófia lábán egy ronda seb keletkezett,
bevitték a városi kórházba, abba a városba,
ahol a lányai laknak, hosszú ápolás után végre
nem kellett amputálni a lábát, Zsófia
visszakerült a tizenkét évvel
fiatalabb lánytestvéréhez, akinek
hetente kellett őt felülvizsgálatra hordani,
fájdalmi voltak, testvére egy óvatlan pillanatban
elpanaszolta ezt Zsófia lányainak, azok meg
magukból kikelve üvöltötték, elég a nyafogásból, miért
vette ki anyjukat az öregotthonból,
elvégre most visszasegítheti,
amivel tartozik, hisz anyjuk rengeteget
tett érte, mosott rá, segített felnevelni,
mert a nagymama szinte magatehetetlen volt,
kórházról kórházra hordták.